

[Statsministeren.]

til den kendsgerning, at socialdemokraterne er kommet til at stå mere ene, end tilfældet var sidste år, da vi drøftede disse ting. På baggrund af den kritik, der nu rettes imod regeringen, ville det i og for sig være berettiget at vende sagen om og spørge det ærede medlem hr. H. C. Hansen, om han aldrig stiller sig selv det spørgsmål: Hvad ville oppositionen have kunnet enes om vedrørende disse ting? Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard har jo klart og tydeligt givet udtryk for, at han her har en opfattelse, der falder sammen med regeringens.

Også dette er en væsentlig detail i billedet, når man vil søge at komme til klarhed over partistillingen og dermed også over mulighederne for at gøre den tidens gerning, der nu engang skal gøres, og som jo også bliver gjort her på rigsdagen, selvom det er med en mindretalsregering, der er belemret med alle de fejl og svagheder, som en mindretalsregering nu engang må have. Naturligvis er man indenfor oppositionspartierne i lige så høj grad som jeg selv klar over disse kendsgerninger, og det er vel også den naturlige forklaring på, at arbejdet i denne omgang afsluttes på den måde, vi ser her tilsidst.

Må jeg så endelig gøre et par bemærkninger til det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard, der bl. a. sagde, at han var glad for, at regeringens forslag om store toldforhøjelser var blevet hindret. Når man taler om store størrelser på dette område, må jeg sige, at alt er jo relativt. Det ærede medlem ved udmærket godt, at det ikke er det faktiske forhold, det skal jeg lade ligge; men hvad jeg kunne have lyst til at strejfe, er, at såvidt jeg har forstået det ærede medlem, har det ærede medlem givet tilslutning til det værditoldprincip, der nu er det grundlæggende i disse revisionsplaner. Det ærede medlem har også, hvis jeg husker rigtigt, givet tilslutning til ønskeligheden af hele den tekniske revision, der her melder sig på grund af den udvikling, der har fundet sted gennem årene. Derfor vil jeg egentlig tro — i hvert fald er det tilladt at håbe —, at det arbejde, der nu skal gøres i den kommission, der skal arbejde videre med denne sag, må give et resultat. For jeg er ikke klogere end, at faktisk alle rigsdagens partier har givet udtryk for at være tilhængere i hvert fald af det, der er det principielle i den foreslåede lovgivning, og hvis man er det, skulle det alligevel være mærkeligt, om der ikke skulle kunne komme et resultat ud af disse forhandlinger.

Så vil jeg gerne have lov til at takke det ærede medlem for de bemærkninger, han gjorde om forfatningssagen. Det glædede mig at høre, at det ærede medlem anerkender de bestræbelser, der er udvist for at få gjort et stykke arbejde i forfatningssagen. Jeg kan kun bekræfte overfor det ærede medlem, at disse bestræbelser vil blive fortsat, og jeg må måske så allerunderdanigst føje til, at det nu ikke er af skræk, men det er virkelig af positiv interesse, og jeg tror, det ærede medlem kender mig så godt, at han ved, det er rigtigt, når jeg siger det.

Ja, jeg ved såmænd ikke, om der er grund for mig til at sige ret meget mere i anledning af det, der er fremført. Jeg sad naturligvis også og hørte på det ærede medlem hr. Oluf Pedersen, som jeg kender så særdeles godt fra gamle dage. Jeg ved, at det ærede medlem ikke er karrig med sine bebrejdelser, og at hans bebrejdelser kan være ledsaget af de mest ejendommelige begrundelser. Da jeg sad og hørte ham i dag, fik jeg egentlig det indtryk — og det stemmer vel med det indtryk, man får, når man har fulgt hans færden i de sidste dage —, at han var ked af, at han ikke var kommet til at spille den rolle i slutningsakten, som han måske havde håbet og tænkt. Jeg synes, det er synd for det ærede medlem, at han ikke har fået lejlighed til at deltage i praktisk politik, jeg tror egentlig, at det er der, hans store interesse ligger. Men det har altså ikke været muligt, heller ikke ved denne lejlighed.

Endelig vil jeg — og det skal være min sidste bemærkning, — blot sige til det ærede medlem hr. H. C. Hansen, der var bekymret for husfreden indenfor de to regeringspartier og i denne forbindelse citerede en artikel, der har stået i „Aarhus Stiftstidende“, at jeg ved naturligvis ikke, om det ærede medlem vil tro mig, når jeg siger det, men det er rigtigt, at samarbejdet indenfor regeringspartierne er så godt, som man overhovedet kan ønske det. Hvis det ærede medlem mener noget andet, må det være udtryk for ønsketænkning, det er ikke nogen realitet.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg behøver ikke at anvende mange ord for at svare på det, der i nat er sagt til os om den økonomiske politik. Det har nemlig for en meget stor del været gentagelser af, hvad der tidligere er sagt, i mange tilfælde endda flere gange.

Det ærede medlem hr. H. C. Hansen efterlyste, hvad der var kommet ud af de